

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Р 198/2020

15.10.2020. године

Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парничном поступку тужиоца АА, ББ и ВВ, свих из ..., чији је заједнички пуномоћник Петар Бојовић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Први основни суд у Београду, чији је заступник Државно правобранилаштво из Београда, ради исплате, одлучујући о захтеву Првог основног суда у Београду за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у предмету тог суда П 41750/2020 на седници одржаној 15.10.2020. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

За поступање у предмету Првог основног суда у Београду П 41750/2020, ОДРЕЂУЈЕ СЕ Други основни суд у Београду.

О б р а з л о ж е њ е

Тужиоци су 18.09.2020. године поднели тужбу Првом основном суду у Београду против тужене, ради обавезивања тужене да исплати тужиоцима на име трошкова кривичног поступка, нужних издатака за ангажовање браниоца, износ од 782.635,00 динара, са законском затезном каматом од 18.09.2020. године до исплате, као и трошкова парничног поступка.

Први основни суд у Београду, уз допис П 41750/2020 од 29.09.2020. године, доставио је списе предмета Врховном касационом суду, ради одређивања другог стварно надлежног суда за поступање у овом предмету и као оправдан разлог за свој захтев навео да, према наводима тужбе, тужиоци потражују од тужене трошкове које су имали на име ангажовања браниоца и који им на њихов захтев нису исплаћени у кривичном поступку који се против њих водио у предмету Првог основног суда у Београду К 141/2017, при чему је поред тужене Републике Србије означен Први основни суд у Београду, коме је тужба и поднета.

Врховни касациони суд је одлучујући о захтеву суда за одређивање другог стварно надлежног суда, на основу одредби члана 62. став 1. и 7. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр.72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18 и 18/20), а у вези одредбе члана 30. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ бр.116/08, 104/09, 101/10, 31/11, 78/11, 101/11, 101/13, 40/15, 106/15, 13/16, 108/16, 113/17, 65/18-УС, 87/18 и 88/18-УС), утврдио да је захтев основан.

Одредбом члана 62. став 1. ЗПП, је прописано, да, надлежни суд првог степена може сам или на предлог странке да поднесе захтев највишем суду одређене врсте да одреди да у поједином предмету поступа други стварно надлежни суд, ако је очигледно да ће тако лакше да се спроведе поступак или ако за то постоје други оправдани разлози. Одредбом става 7. овог члана, да, о захтеву надлежног суда првог степена из става 1. овог члана одлучује веће највишег суда одређене врсте.

Према оцени Врховног касационог суда, у конкретној ситуацији су испуњени услови за тражену делегацију из одредбе члана 62. став 1. ЗПП, зато што разлог изнет у захтеву првостепеног суда, представља оправдан разлог, који је од утицаја за делегацију другог стварно надлежног суда.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредби члана 62. став 1. и 7. ЗПП, одлучио као у изреци.

Председник већа-судија
Слађана Накић Момировић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић